

Coronavirus in onze praktijk

Vorige week is voor de eerste keer een patiënt uit onze praktijk overleden aan het Coronavirus. Inmiddels heeft dit gemene virus een tweede patiënt uit onze praktijk het leven gekost. Wij beschouwen de eerste verdrietige gevallen van het Coronavirus in onze praktijk nu nog als het eerste zuchtje wind van de storm die op ons allemaal afkomt.

Als praktijkteam bereiden we ons op die storm voor: we plannen alle uitstelbare zorg ver vooruit en maken de agenda's leeg. We stellen speciale "vieze" spreekuren in: spreekuren voor patiënten die misschien zijn besmet met Corona. Tijdens deze spreekuren zien we in beschermende kleding patiënten met een hoger risico op besmettelijkheid.

Verder maken we extra thuiswerkplekken aan, maken we nieuwe werkprotocollen en brengen we de voorraad op orde. Zo oefenen wij voor de aankomende situatie.

Ook u doet goed mee: we zijn erg blij met de spulletjes die we krijgen van patiënten en collega's uit andere zorgbranches. Daardoor verminderen we het risico. Zowel voor de patiënten die we bezoeken, als voor onszelf. Ook de lieve kaartjes met boodschappen van steun zijn mooi om te krijgen. Het applaus tijdens de diensten op de huisartsenpost is een beetje wennen, maar toch wel fijn.

Het is nu nog rustig, maar langzaam maar zeker wordt het elke dag een beetje serieuzer. Er komen meer telefoontjes en meer visites. Bij die visites kleden we ons aan met bescherming: mondkapjes, handschoenen, schort en bril. Om onszelf te beschermen tegen het virus. De patiënten waar we op visite gaan zijn namelijk ziek en dus erg besmettelijk. Besmettelijk met het Coronavirus.

Covid-19: gezamenlijke vijand

De eerste keer dat ik er kennis mee maakte weet ik nog goed. Het was tijdens een avonddienst op de huisartsenpost. Ik moest naar een man van 65 met een raar beeld van algemene verslechtering dat door de centrale van de huisartsenpost werd ingeschat als "niet plus". Visite dus. Toen ik bij hem aankwam en hem zag, was meteen duidelijk dat ie al erg ziek was. Maar niet zoals normale longpatiënten ziek zijn: Coronapatiënten vertonen een raar ziektebeeld dat snel verloopt. Dit zien we normaal gesproken niet en het verloopt ook niet precies zoals in de boekjes. Deze man bijvoorbeeld, hoestte niet eens. Ik zette mijn stethoscoop op de borstkas van de man en luisterde. Linkerlong... niks. Rechterlong... daar zat 'ie: twee centimeter onder je hand. Onze gemeenschappelijke vijand: Covid-19. Dat vergeet ik van mijn leven niet meer. De arme man zelf had nog niks door. Zijn familie beseftte het ook nog niet. Inmiddels heb ik al acht mensen met Corona gezien en herken ik het wel: het klachtenbeeld heet officieel ARDS (acute respiratory distress syndrome). Ofwel een ernstige longaandoening die ontstaat doordat de immuunweerstand van de long het ineens begeeft. Dit is iets dat we als dokters kennen uit de co-schappen in het ziekenhuis. Niet zomaar in onze praktijken in de Reeshof.

Intussen gaan bij ons in de praktijk de voorbereidingen gewoon door en is alles ineens helemaal nieuw. Surrealistisch bijna. Jolanda en ik zijn trots op ons team, dat zelf een

bepaald risico loopt door gewoon te blijven werken. Maar wij allemaal in Nederland lopen risico. Wie slim is, blijft dus uit de buurt van anderen en volgt de adviezen van het RIVM op. Wij staan overdag niet stil bij het feit dat we meer risico lopen door het beroep dat we hebben gekozen. Dat beseffen we pas als we 's avonds weer thuis zijn, na de werkdag. Of na de dienst op de huisartsenpost. En juist dan is het zo moeilijk om je sociale afstand te bewaren. Dan wil je erop uit om naar vrienden te gaan of naar de winkel. Ikzelf heb ook foutjes gemaakt tijdens die eerste dagen. De mens is als soort nu eenmaal een sociaal dier dat graag andere mensen opzoekt en ontmoet. Het is even oefenen.

Maar als over een paar dagen de storm is aangekomen, dan zal iedereen het ineens beseffen. Dan snapt iedereen ineens wél wat er aan de hand is. Als de eerste begrafenissen beginnen. Als de eerste opa's en oma's ziek worden. Als de mensen met een zwak immuunsysteem ziek worden. En sterven. Als je verhalen uit je omgeving hoort van schijnbaar perfect gezonde mensen die toch aan de beademing moeten...

Dan weet iedereen ineens hoe het moet. Dan snapt iedereen ineens waarom "social distancing" zo belangrijk is. Waarom je vaak je handen moet wassen en in je elleboog moet niezen en hoesten. Waarom we zoveel mogelijk moeten thuiswerken.

Lieve mensen, Corona is erg gemeen. Het werkt namelijk met een tijdsvertraging. Veel mensen in Nederland zullen ermee worden besmet. En ze lopen eerst nog 10 dagen door met het virus. Mensen die het virus vandaag doorgeven aan een ander veroorzaken 10 dagen later een storm. Het virus besmet nu al veel mensen en die besmetten weer anderen. Over tien dagen worden deze mensen massaal ziek. Daar zien wij nu al de eerste tekenen van. Blijf op een afstand. En maak je klaar om te gaan zorgen voor zieke familieleden en de taken over te nemen van zieke collega's. Het kan lang gaan duren. Misschien wel totdat er een fatsoenlijk vaccin is.

Jeroen Keulemans,
Huisarts-praktijkhouder